

Arrest

nr. 230 247 van 16 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. ASSELMAN *loco* advocaat G. GASPART en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit de stad Leon (Nicaragua). U bent in het bezit van de Nicaraguaanse nationaliteit. U werkte in Leon voor de supermarkt Walmart. U bent ongehuwd en heeft drie kinderen. Uw vader, E.B.P.C., is gepensioneerd. Op 18 april 2018 nam hij deel aan een betoging gericht tegen de regering om te protesteren tegen het verlagen van de pensioenen. Tijdens deze betoging werd hij geslagen door agenten en door de Juventud Sandinista, de jeugdafdeling van de politieke partij waartoe de president van Nicaragua, David Ortega, behoort.

Uw vader werd nadien overgebracht naar het ziekenhuis van Leon. U werd hiervan telefonisch op de hoogte gesteld door een verpleegster die uw vader kende. U ging hem dezelfde dag bezoeken. In het ziekenhuis lag hij op een zaal met andere personen die opgepakt waren op de betoging en werd hij bewaakt door agenten. Toen u er aankwam werd u vastgenomen door agenten en naar een andere kamer gebracht. De agenten zeiden u dat uw vader een ernstige misdaad had begaan en dat men vanaf dan u zou viseren aangezien u zijn oudste zoon bent. Uw vader werd na een maand ontslagen uit het ziekenhuis. Op 25 april 2018 werd u op het werk bezocht door zes of zeven gewapende agenten. Vanaf dan kwamen bijna elke dag andere agenten naar uw werk om u te intimideren. Ze zeiden u dat ze u aan het zoeken waren omdat uw vader had deelgenomen aan de protesten. Eind april 2018 werd u op uw werk bezocht door een man die J. heette. Hij zei u dat u voorzichtig moest zijn, want dat u elke dag vermoord kon worden. U hebt aan uw bazin gevraagd om verlof te krijgen. U bent vanaf 11 mei 2018 twintig dagen lang bij een tante in een buitenwijk van Leon gaan wonen. In die periode kwam men ook langs op uw werk om u te zoeken. Nadien keerde u terug naar huis en ging u terug werken. Vanaf dan kwamen agenten regelmatig bij u thuis langs om u te zoeken. U was slechts één keer zelf thuis. Toen kwamen er 9 agenten die u zeiden dat ze u snel weer zouden opzoeken en dat er sowieso in het jaar 2018 iets zou gebeuren met u. U werkte na uw terugkeer van bij uw tante nog achttien dagen en diende in die periode uw ontslag in en kocht uw ticket om naar België te komen. Uw laatste werkdag was op 14 juli 2018. Voorzien van uw eigen paspoort vloog u vanuit Nicaragua naar België op 7 augustus 2018. Op de luchthaven in Nicaragua werd u gedurende tien tot vijftien minuten ondervraagd. Men vroeg of u ooit had deelgenomen aan protesten en toen u ontkennend antwoordde, kon u gewoon doorlopen. U diende uiteindelijk op 12 november 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek is men u vier of vijf keer thuis komen zoeken. Er werd telkens de boodschap gegeven dat men u zou vinden en zou vermoorden. Op 11 februari 2019 vond 's nachts een huiszoeking bij uw ouderlijk huis plaats. U leidt hieruit af dat er een aanhoudingsbevel tegen u is afgevaardigd. U vreest in Nicaragua vervolgd te worden omwille van de deelname van uw vader aan een protest tegen de regering. U bent in het bezit van uw origineel paspoort afgegeven op 4 juli 2018. U toonde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS op uw smartphone enkele foto's van verwondingen van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient gewezen te worden op meerdere elementen die de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnen. Vooreerst komt het weinig aannemelijk over dat u geviseerd wordt door de Nicaraguaanse ordediensten. U heeft zelf namelijk nooit enige politieke activiteit gehad (CGVS, p. 6). U verklaarde dat men het op u gemunt had omdat uw vader, van wie u beweert dat hij één keer aan een protest heeft deelgenomen, te oud was om geviseerd te worden en omdat u zijn oudste zoon was (CGVS, p. 8, 12). Dit komt echter weinig overtuigend over. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die is toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt immers dat de Nicaraguaanse autoriteiten geen rekening houden met leeftijd, jong of oud, in hun vervolging van opposanten. In dit licht komt het hoogst opmerkelijk over dat uw vader, nadat hij eerst in het ziekenhuis was geslagen door de ordediensten tijdens een betoging en vervolgens tijdens zijn ziekenhuisverblijf continu bewaakt werd door agenten (CGVS, p. 7, 11), vervolgens geen enkel probleem meer heeft gehad met de Nicaraguaanse autoriteiten en dat zij hadden besloten hun pijlen volledig en exclusief op u te richten (CGVS, p. 9). Mocht men overigens effectief familieleden wensen te viseren als plaatsvervanger voor de opposant zelf, dan komt het ook heel onlogisch over dat uw broers die in Nicaragua wonen momenteel geen enkel probleem ervaren met de Nicaraguaanse autoriteiten en hun leven gewoon verderzetten, evenals uw vader zelf (CGVS, p. 9, 18).

Ook uw verklaringen over het gedrag van de Nicaraguaanse ordediensten komt ongeloofwaardig over. Vanaf de dag van het protest heeft men u duidelijk gemaakt dat men u viseerde en kwamen gewapende agenten regelmatig bij u thuis of op uw werk langs. Ze kwamen op regelmatige basis, talrijk en gewapend, maar deden niets meer dan u gewoon mondeling waarschuwen of bedreigen. Dit komt heel onwaarschijnlijk over en u had ook geen enkele verklaring voor het feit dat men u nooit gearresteerd heeft, hetgeen volgens uw verklaringen wel hun bedoeling was. Het is ook zeer weinig aannemelijk dat de ordediensten u regelmatig persoonlijk kwamen lastig vallen op uw werk en thuis en u bedreigden met de dood, maar u ondertussen wel probleemloos een paspoort kon aanvragen en verkrijgen en het land hiermee op legale wijze kon verlaten, zonder enig probleem te hebben gekend bij de paspoortcontrole (CGVS, p. 8-9). U verklaarde dat dit mogelijk was omdat uw naam pas na uw vertrek op een lijst van regeringsdissidenten terecht kwam. Toen echter werd gevraagd naar details omtrent deze lijst, bleek dat het bestaan van deze lijst louter een veronderstelling van uw kant betreft. U verklaarde eerst dat vijftien dagen na uw vertrek een lijst is verschenen, opgesteld door J. S., waarop uw naam stond (CGVS, p. 15, 16). Toen werd gevraagd hoe u wist dat uw naam op dergelijke lijst stond, zei u dat ze deze bij zich hadden toen men u bij uw thuis kwam zoeken na uw vertrek (CGVS, p. 17). Toen werd gevraagd of uw familie deze lijst dan had gezien, antwoordde u echter ontkennend. Op de vraag of uw familie een huiszoekingsbevel te zien had gekregen, antwoordde u overigens eerst bevestigend en meteen erna ontkennend (CGVS, p. 17). Uw verklaringen omtrent uw vervolging door het Nicaraguaanse regime zijn dan ook allesbehalve coherent.

Omwille van bovenstaande elementen dient geconcludeerd te worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw relaas en voorgehouden vrees.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Nicaragua van december 2018**, beschikbaar

op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/country_of_origin_report_nicaragua_20181220.pdf blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua is wijdverspreid en wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, het gewelddadig neerslaan van protesten en verwijderen van wegblokkades evenals arbitraire arrestaties zijn veelvoorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel geïdendeerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Zoals hierboven werd uiteengezet heeft u geen persoonlijk risico op vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk gemaakt. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

Uw paspoort toont uw identiteit en nationaliteit aan, die hier niet ter discussie staan. De foto's die u tijdens het persoonlijk onderhoud toonde hebt u nadien niet doorgestuurd naar het CGVS. Op deze foto's was overigens niemand herkenbaar te zien waardoor deze geen enkele bewijswaarde hebben.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 1 juli 2019 een schending aan van "de Vluchtelingconventie van 1951 ondertekend te Genève", "artikelen 48/3, 48/4 en volgenden van de wet van 15 december 1980", "de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980", "artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM)", "het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het dossier in aanmerking te nemen en het dossier over een voorzichtige wijze te behandelen)", "beoordelingsfout".

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting van het "wettelijk kader omtrent de bewijslast".

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat het CGVS meent dat verzoekers relaas niet aannemelijk is op basis van artikel 48/6, § 4, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker betoogt dat wanneer "het CGVS stelt dat het uit beschikbare informatie blijkt dat de Nicaraguaanse autoriteiten geen rekening houden met de leeftijd, jong of oud, in hun vervolging van opposanten", het CGVS meent "dat de verklaringen van verzoeker in strijd zijn met de algemene en specifiek informatie die gekend en relevant zijn voor zijn verzoek".

Verzoeker stelt dat hij familielid is van een persoon die deelnam aan de betoging van 18 april 2018, het startpunt van het sociaal protest, en betoogt dat familieleden van personen die deelnamen aan betogingen een risico op vervolging door de autoriteiten lopen.

Verzoeker verwijst naar de in de bestreden beslissing aangehaalde COI Focus "Nicaragua" van december 2018, meer bepaald naar passages op pagina's 10, 14, 18 en 27: "P. 10 van de COI Focus wordt er gesteld : "Many of the arrests are made by the police and pro-government armed elements, who raids homes, threaten family members and take people away without specifying the charges (...)". P. 18 wordt dit bevestigd : "Moreover, in some cases these measures have been extended to relatives who have also been subjected to threats". Het blijkt ook dat getuigen van mensenrechtenschendingen ook geïdendeerd worden: P. 14 van de COI Focus wordt er gesteld: "In turn, the UNHCR has observed that the people leaving Nicaragua in order to seek asylum are (...) witnesses of human rights violations". Nog verder wordt er duidelijk gesteld dat personen die niet aan de betogingen deelnamen maar de betogers in één of andere vorm hebben gesteund een risico lopen, p. 27 : "Even people that have not actively participated at the protests, but have provided some kind of support or assistance to someone who was demonstrating, are at risk".

Verzoeker stelt dan ook dat niet ongeloofwaardig is dat hij geïdendeerd werd omwille van zijn vaders participatie aan de betogingen, te meer omdat hij het recht van zijn vader om deel te nemen aan protesten verdedigde ten aanzien van de politie (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Hij wijst erop dat hij bij het CGVS bevestigde dat hij van mening is dat zijn vader het recht had om deel te nemen aan protesten en niets anders heeft misdään (notities, p. 7).

Aangezien de informatie bevat in de documentatie waaruit blijkt dat getuigen van mensenrechtenschendingen en familieleden van personen die als opposant beschouwd kunnen worden vervolgd zijn en de houding van verzoeker die ten aanzien van de politie het recht van zijn vader om zijn mening te uiten en om deel te nemen aan betogingen verdedigd is het volgens verzoeker niet onaannemelijk dat verzoeker door de Nicaraguaanse autoriteiten geïdendeerd wordt.

Verzoeker wijst erop dat dit ook bevestigd wordt door twee belangrijke rapporten over de situatie in Nicaragua die door de COI Focus geciteerd worden: "Office of the High Commissioner for Human Rights (OHCHR), Report on Human rights violations and abuse in the context of protests in Nicaragua, august 2018 en Inter-American Commission on Human Rights, Report on gross human Rights violations within the framework of the social portests in Nicaragua, June 2018".

Wat betreft het rapport van OHCHR verwijst verzoeker naar de paragrafen 31 en 74; wat betreft het rapport van IACHR verwijst verzoeker naar paragrafen 12, 18, 191, 232 en 258.

Verzoeker verwijst verder naar bronnen die niet werden gebruikt in het opstellen van de COI Focus, zoals het rapport van de GIEI van de IACHR van 21 december 2018 (stuk 3). Hij verwijst tevens naar een recent rapport van Human Rights Watch (stuk 4) die een compilatie van getuigenissen van slachtoffers van de repressie representeert, waaruit duidelijk blijkt dat er vaak bedreigingen geuit worden tegen familieleden (pagina's 25, 26, 28, 71).

Verzoeker betoogt dat niet onaannemelijk is dat hij als familielid van iemand die deelnam aan de betogingen bedreigd werd door de politie en dat het CGVS aldus artikel 48/6, § 4, c) van de Vreemdelingenwet schendt.

Verzoeker voegt nog toe dat zijn broer heel recent bedreigingen heeft gekregen in Nicaragua, dat hij 72 uur werd aangehouden zonder duidelijk motief en dat verzoeker dit voorval tracht te documenteren.

Verzoeker betoogt dat het gedrag van de Nicaraguaanse autoriteiten perfect past in de evolutie (in vier fases) van de feiten die wordt beschreven in de COI Focus: *“De eerste fase betreft de protesten en de repressie ervan. De tweede fase betreft het verwijderen van de barricades en wegeblokkades door de politie en paramilitaire pro-regering elementen. Deze fase begint midden juni en zet zich voort tot midden juli (tot ongeveer 17 juli). De derde fase, die in december 2018 nog aan de gang was, betreft de criminalisering en de vervolgingen van de personen die deelgenomen hebben aan de protesten of die als opposanten beschouwd worden. In deze fase worden de “social leaders and the ringleaders of the protests, human rights defenders and anyone involved in or connected with the portests” geïdentificeerd (CoI Focus, pp. 9-11). Volgens de IACHR (Inter American Commission for Human Rights) is er een vierde fase die de vorm neemt van een politiestaat gekenmerkt door een beperking van alle regelen en mensenrechten en het vergaren van de rechtsstaat.”* Verzoeker stelt dat zijn relaas en de evolutie van de bedreigingen helemaal passen in dit schema: *“Hij werd bedreigd en geïntimideerd door de politie nadat hij de opkwam voor de rechten van zijn vader, hij verliet Nicaragua op 7 augustus 2018 en er vond een poging plaats om hem op te pakken 15 dagen later. De gang van zaken die hij beschrijft is dus helemaal niet in strijd met de beschikbare informatie over de situatie in Nicaragua, en om die reden ook niet ongeloofwaardig.”*

Volgens verzoeker bevestigt de *“informatie over de evolutie van de repressie ook het vermoeden van verzoeker dat zijn naam pas na zijn vertrek op een lijst verscheen. Dit is dus niet een louter vermoeden, maar vindt weerslag in de objectieve informatie die beschikbaar is. Het is pas na 17 juli dat de Nicaraguaanse ordediensten gericht repressie voeren van de personen die aan de betogingen gelinkt kunnen zijn.”* Verzoeker stelt dat zijn verwijzingen naar een lijst van personen ook bevestigd worden door objectieve informatie (zie rapport OHCHR, p. 19, p. 25; zie rapport IACHR, p. 87).

Wat betreft het legaal verkrijgen van een paspoort en het legaal vertrek van verzoeker, stelt hij dat de gerichte vervolgingen pas na zijn vertrek plaatsvonden in Nicaragua. Wat de aangekaarte tegenstelling in de verklaringen van verzoeker, die eerst zou hebben gezegd dat er een huiszoekingsbevel was om daarna te stellen dat zijn familie geen huiszoekingsbevel gezien heeft, wijt verzoeker dit aan een misverstand. Verzoeker betoogt dat dit element op zich, rekening houdende met het overige van de verklaringen van verzoeker, niet voldoende zwaarwichtig is om alle geloofwaardigheid aan het relaas van verzoeker te ontnemen. In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, benadrukt verzoeker wel de foto's te hebben doorgestuurd (zie stuk 5). Verzoeker voert aan een gegronde vrees voor vervolging te hebben omwille van zijn al dan niet toegeschreven politieke opinie (zie stuk 6).

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“GIEI, Nicaragua, report on the violent events that took place in Nicaragua between April 18th and May 30th, Executive Summary, 21.12.2018;

4. Human Rights Watch, Crackdown in Nicaragua, Torture, Ill-Treatment and Prosecutions of protesters and opponents; juni 2019

5. Email dd 19.03.2019 naar verwerende partij

6. UNHCR, Guidance note on the outflow of Nicaraguans, Augustus 2018.”

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker vreest ingeval van terugkeer naar Nicaragua te worden vervolgd omwille van zijn vaders deelname aan een protest tegen het verlagen van de pensioenen. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij zou gevisieerd worden door de Nicaraguaanse ordediensten.

2.4.2. Vooreerst dient vastgesteld dat verzoeker zelf nooit enige politieke activiteit heeft gehad (notities van het persoonlijk onderhoud van 19 februari 2019 (hierna: notities), p. 6). Verzoeker verklaarde dat de Nicaraguaanse autoriteiten hem viseerden omdat zijn vader, van wie hij beweerde dat hij eenmaal aan een protest zou hebben deelgenomen, te oud was om gevisieerd te worden en omdat verzoeker zijn oudste zoon was (notities, p. 7-8, p. 12). Hij gaf aan dat zijn vader werd geslagen tijdens het protest tegen de pensioenverlaging op 18 april 2018 en in het ziekenhuis belandde en dat verzoeker, toen hij zijn vader in het ziekenhuis ging opzoeken, werd bedreigd door de daar aanwezige politieagenten, waarna hij regelmatig thuis en op het werk werd bedreigd (notities, p. 7-8). Echter, uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Nicaraguaanse autoriteiten geen rekening houden met leeftijd, jong of oud, in hun vervolging van opposanten. De autoriteiten viseren iedereen die tegen het beleid is (COI Focus "*Nicaragua*" van december 2018, p. 14). Aldus kan niet worden ingezien dat verzoekers vader, nadat hij eerst in het ziekenhuis was geslagen door de ordediensten tijdens een betoging en vervolgens tijdens zijn ziekenhuisverblijf continu bewaakt werd door agenten (notities, p. 7-8, p. 11), nadien geen enkel probleem meer heeft gehad met de Nicaraguaanse autoriteiten en dat de autoriteiten hadden besloten verzoeker in de plaats te vervolgen en zich volledig en exclusief op hem te richten (notities, p. 9).

2.4.3. Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat hij familielid is van een persoon die deelnam aan de betoging van 18 april 2018, het startpunt van het sociaal protest, en betoogt dat familieleden van personen die deelnamen aan betogingen een risico op vervolging door de autoriteiten lopen, hierbij verwijzend naar passages uit de in de bestreden beslissing aangehaalde COI Focus "*Nicaragua*" van december 2018. De Raad stelt vast dat uit de toegevoegde informatie niet kan blijken dat familieleden in de plaats van de opposanten worden vervolgd, zoals verzoeker voorhoudt. Familieleden van gevisieerde opposanten kunnen daarentegen wel '*bij uitbreiding*' worden bedreigd, dan wel vervolgd (COI Focus "*Nicaragua*" van december 2018, p. 10, p. 14, p. 18).

2.4.4. Voor zover verzoeker zou gevolgd worden en de Nicaraguaanse autoriteiten effectief familieleden als plaatsvervanger voor de opposant zelf worden gevisieerd – *quod non* – dan nog kunnen verzoekers verklaringen niet overtuigen. Vooreerst is verzoekers vader de opposant en is hij in Nicaragua en destijds onder bewaking. De autoriteiten moesten dan ook geen plaatsvervanger zoeken, ze hadden de opposant zelf.

Dat verzoekers vader 'oud' is kan geen bezwaar zijn indien hij een bedreiging vormde voor Nicaragua. Voorts kan evenmin worden ingezien dat verzoekers broers die in Nicaragua wonen geen enkel probleem ervaren met de Nicaraguaanse autoriteiten en hun leven gewoon verderzetten, evenals verzoekers vader zelf (notities, p. 9, p. 18). Dit klemt te meer nu verzoekers broer aan verzoeker liet weten dat de autoriteiten een paar keer langsgekomen zijn op zoek naar verzoeker (notities, p. 18) en hen dus ongemoeid lieten. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift dan aangeeft dat zijn broer heel recent bedreigingen heeft gekregen in Nicaragua en dat hij 72 uur werd aangehouden zonder duidelijk motief, kan de Raad slechts vaststellen dat dit een louter blote bewering betreft die verzoeker met geen enkel objectief element aantoot. Het komt manifest voor als een loutere *post-factum* toevoeging die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissingen en die derhalve niet wordt aangenomen.

2.4.5. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat zijn relaas en de evolutie van de bedreigingen helemaal passen in de fases van de situatie in Nicaragua zoals omschreven in de COI Focus "*Nicaragua*" van december 2018: "*Hij werd bedreigd en geïntimideerd door de politie nadat hij de opkwam voor de rechten van zijn vader, hij verliet Nicaragua op 7 augustus 2018 en er vond een poging plaats om hem op te pakken 15 dagen later. De gang van zaken die hij beschrijft is dus helemaal niet in strijd met de beschikbare informatie over de situatie in Nicaragua, en om die reden ook niet ongeloofwaardig.*". De Raad merkt op dat het gegeven dat verzoekers verklaringen in overeenstemming zijn met publiek bekende gebeurtenissen en de algemene situatie in zijn land van herkomst, niet betekent dat de door verzoeker voorgehouden feiten waarachtig zijn.

2.4.6. Voorts betoogt verzoeker dat hij het recht van zijn vader om deel te nemen aan protesten verdedigde ten aanzien van de politie (hierbij verwijzend naar zijn verklaringen: zie vragenlijst CGVS, vraag 3.5 en notities, p. 7). Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat niet onaannemelijk is dat hij door de Nicaraguaanse autoriteiten wordt gevisieerd, aangezien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat getuigen van mensenrechtenschendingen en familieleden van personen die als opposant beschouwd kunnen worden vervolgd zijn en de houding van verzoeker die ten aanzien van de politie het recht van zijn vader om zijn mening te uiten en om deel te nemen aan betogingen verdedigde. De Raad herneemt dat noch uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, noch uit de in het verzoekschrift aangehaalde informatie kan blijken dat familieleden in de plaats van de opposanten worden vervolgd. Integendeel, indien het de bedoeling was verzoeker – die zelf nooit enige politieke activiteit had – te arresteren dan kan dit niet blijken uit het gedrag van de Nicaraguaanse ordediensten. Zo verklaarde verzoeker dat de autoriteiten hem vanaf de dag van het protest hebben duidelijk gemaakt dat ze hem viseerden en dat vervolgens regelmatig gewapende agenten regelmatig bij hem thuis of op zijn werk langskwamen, doch niets meer deden dan hem gewoon mondeling bedreigen of waarschuwen (notities, p. 8, p. 14). De Raad kan niet inzien – noch weet verzoeker aannemelijk toe te lichten – waarom de autoriteiten verzoeker nooit arresteerden, nu uit verzoekers verklaringen dat dit wel hun bedoeling was. Noch kan worden ingezien waarom verzoeker telkens wordt bedreigd en gewaarschuwd nu dit verzoeker zou aanzetten onder te duiken, wat geheel tegengesteld is aan de opzet van de ordediensten.

2.4.7. Evenmin kan worden ingezien dat de ordediensten verzoeker regelmatig persoonlijk kwamen lastigvallen op het werk en thuis en hem met de dood bedreigden, maar dat verzoeker ondertussen wel probleemloos een paspoort kon aanvragen en verkrijgen en het land hiermee op legale wijze kon verlaten, zonder – behoudens een korte ondervraging – enig probleem te hebben gekend bij de paspoortcontrole (notities, p. 8-9). Verzoekers verklaring, dat dit mogelijk was omdat zijn naam pas na zijn vertrek op een lijst van regeringsdissidenten terecht kwam (notities, p. 9) en dat de vervolging pas na zijn vertrek gebeurde, kan niet overtuigen. Verzoeker toont niet aan dat deze lijst meer is dan een loutere veronderstelling van verzoeker en legde bovendien tegenstrijdige verklaringen af aangaande deze lijst. Zo stelde hij dat hij wist dat zijn naam op deze lijst stond omdat de autoriteiten deze bij zich hadden toen ze verzoeker bij hem thuis kwam zoeken na zijn vertrek ("*Toen ze naar mij thuis kwamen hadden ze lijst van personen, gegevens, waar ze woonden, werkten, als ze die gegevens nog niet hadden, wordt dat onderzocht, ze hadden toen ook al huiszoekingsbevel. Ze hadden eigenlijk al bevel om mij te pakken.*", notities, p. 17). Echter, wanneer gevraagd of verzoekers familie deze lijst dan had gezien, antwoordde verzoeker ontkennend (notities, p. 17). Verder antwoordde verzoeker op de vraag of zijn familie een huiszoekingsbevel te zien had gekregen, eerst bevestigend en meteen erna ontkennend (notities, p. 17). Verzoekers incoherente verklaringen aangaande de lijst en het huiszoekingsbevel ondergraven de geloofwaardigheid van de voorgehouden bezoeken van de autoriteiten bij hem thuis. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij gezocht en vervolgd wordt door de Nicaraguaanse autoriteiten. Hij blijft bij loutere beweringen en strijdige verklaringen.

2.4.8. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanhaalt dat de tegenstrijdigheden een misverstand betreffen, wijst de Raad erop dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen grondslag vinden in het administratief dossier en dat verzoeker niet toelicht waarom deze een misverstand betreffen. De Raad merkt nog op dat de beslissing, gelet op voorgaande, geenszins steunt op het enkele feit dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot de lijst en het huiszoekingsbevel heeft afgelegd, zoals verzoeker betoogt. De beslissing dient als geheel te worden gelezen. Verzoeker kan bezwaarlijk beweren dat zijn verklaringen de drempel van artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet bereiken. Zijn verklaringen zijn niet samenhangend, noch aannemelijk.

2.4.9. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Verzoekers paspoort toont zijn identiteit en nationaliteit aan, wat hier niet betwist wordt. De foto's, die de verwondingen van zijn vader zouden afbeelden, zijn onduidelijk. Op deze foto's is bovendien niemand herkenbaar. Hoe dan ook toont een eenvoudige en ongedateerde foto de omstandigheden waarin deze foto werd genomen niet aan.

2.4.10. De beoordeling van de situatie in Nicaragua steunt op de COI Focus "Nicaragua" van december 2018, en de door verzoeker neergelegde rapporten en artikelen. De Raad stelt vast dat bij de redactie van voormelde COI een veelheid aan bronnen werd geraadpleegd. Zo werd deze opgesteld op basis van onder meer uitspraken van het Inter-Amerikaans Hof voor de Rechten van de Mens en van de Inter-Amerikaanse Commissie, rapporten van de Verenigde Naties zoals UNHCR, UN High Commission for Human Rights, krantenartikelen, publicaties van onderzoekscentra en niet-gouvernementele organisaties, Amnesty International en Human Rights Watch, het Centro Nicaragüense de Derechos Humanos.

2.4.11. Uit voormelde COI Focus "Nicaragua" van december 2018 blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Als reactie op het beleid van de regering hebben onder meer studenten en gepensioneerden vanaf 18 april 2018 vreedzaam betoogd in Managua en Leon. De gewelddadige onderdrukking van deze protesten door pro-regeringsgroepen die gekend staan als "shock forces" of "mobs" wakkerden verdere protesten aan in de hoofdstad en andere steden van Nicaragua. Ook deze betogingen werden gewelddadig neergeslagen door de politie en pro-regeringsgroepen, die gebruik maakten van vuurwapens, traangas, rubberen kogels en snipers (COI Focus, p. 7). Verder blijkt dat de toestand in Nicaragua in drie fasen evolueerde, waarbij de eerste fase werd gekenmerkt door staatsrepressie over het hele land tijdens betogingen en protesten (inclusief op barricades en wegversperringen). In de tweede fase (half juni tot half juli 2018) werden deze wegversperringen en barricades met geweld door gewapende autoriteiten en pro-regeringsgroepen verwijderd. In de derde fase, die volgde op de onderdrukking van de betogingen, werden betogers of personen die als tegenstanders van de regering worden beschouwd, gecriminaliseerd en vervolgd (COI Focus, p. 9-11). De IACHR (Inter American Commission for Human Rights) heeft een vierde fase van het conflict geïdentificeerd als de "politiestaat". Volgens de uitvoerend secretaris van de IACHR gebeurt dit wanneer zonder juridische grond alle regels en elementaire mensenrechten worden beperkt en wanneer de wijze waarop in Nicaragua gehandeld wordt niet steunt op decreten of regelgeving uitgevaardigd door de veiligheidsinstanties of via de nationale politie en dit handelen buiten elke vorm van gerechtelijke controle blijft.

2.4.12. De Raad ontkent geenszins de problematische toestand in Nicaragua en de daar heersende repressie. Verzoeker verwijst dienaangaande terecht naar algemene landenrapporten en artikelen maar gaat eraan voorbij dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen doch dat hij dient aan te tonen in zijn land van herkomst werkelijk te worden bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe, gelet op voorgaande, in gebreke.

2.4.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.5.1. Gelet op artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient de verzoekende partij, opdat zij kan genieten van de subsidiaire beschermingsstatus, bij terugkeer naar het land van herkomst aan te tonen een “reëel risico” te lopen. Het risico op ernstige schade moet echt en specifiek zijn, en dus werkelijk en niet hypothetisch zoals gesteld in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet (HvJ van 17 februari 2009 (GK), “*Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*”, C-465/07, § 32). Bij arrest van het HvJ van 18 december 2014 (GK), “*M'Bodj t. Belgische Staat*”, C-542/13 (§ 32 en § 36) stelt het HvJ dat het toepassingsgebied van artikel 15, sub b) van de Richtlijn 2011/95/EU niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM). Zo stelt het Hof dat uit “*artikel 15, sub b, van richtlijn 2004/83, volgt duidelijk dat zij alleen van toepassing is op onmenselijke of vernederende behandelingen die een verzoeker in zijn land van herkomst ondergaat. Daaruit volgt dat de Uniewetgever het voordeel van de subsidiaire bescherming heeft willen beperken tot gevallen waarin de betrokkene in zijn land van herkomst aan die behandelingen wordt onderworpen*” (punt 33).

2.5.2. De Raad benadrukt de vaste rechtspraak van het EHRM dat mishandeling een minimumniveau van ernst moet bereiken om binnen het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM te vallen en dat de beoordeling hiervan relatief is en afhangt van de omstandigheden van de zaak (EHRM van 23 maart 2016, nr. 43611/11, “*F.G. e.a. / Sweden*”, §§ 111-112). In het arrest van het EHRM van 26 augustus 2016, nr. 59166/12, “*J.K. e.a. / Sweden*”, §§ 79-81 bevestigt het Hof deze algemene principes inzake artikel 3 (§ 79) zoals uiteengezet in “*Saadi v. Italy*” ([GC] no. 37201/06, §§ 124-133, ECHR 2008) and, most recently, in “*F.G. v. Sweden*” ([GC], no. 43611/11, ECHR 2016)”. Het risico moet reëel zijn en er moet aangetoond worden dat de nationale autoriteiten “*are not able to obviate the risk by providing appropriate protection*” (zie EHRM van 17 juli 2008 nr. 25904/07, “*NA. / The United Kingdom*”, § 110; EHRM van 20 januari 2009, nr. 32621/06, “*F.H. v. Sweden*”, § 102; en EHRM van 29 April 1997, nr. 24573/94, “*H.L.R. / France*”, § 40). Het Hof benadrukt nog dat (§ 80) deze hoge drempel tevens geldt wanneer het gevaar uitgaat van personen of groepen van personen die niet behoren tot nationale autoriteiten. Ten slotte stelt het Hof ook nog dat artikel 3 van het EVRM geen beoordeling uitsluit van een eventuele interne hervestiging (“§ 81 *The Court reiterates that Article 3 does not, as such, preclude Contracting States from placing reliance on the existence of an internal flight alternative in their assessment of an individual's claim that a return to his country of origin would expose him to a real risk of being subjected to treatment proscribed by that provision (see “Salah Sheekh v. the Netherlands”, no. 1948/04, § 141, 11 January 2007; “Chahal v. the United Kingdom”, 15 November 1996, § 98, Reports 1996-V; and “Hilal v. the United Kingdom”, no. 45276/99, §§ 67-68, ECHR 2001-II)*”). Het EHRM heeft eveneens geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM (EHRM van 30 oktober 1991, nrs. 13163/87, 13164/87, 13165/87, 13447/87, 13448/87, “*Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk*”, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (EHRM van 4 december 2008, nr. 20113/07, “*Y./Rusland*”, § 79; EHRM van 28 februari 2008, 37201/06, “*Saadi/Italië*”, § 131; EHRM van 4 februari 2005, nrs. 46827/99 en 46951/99, “*Mamatkulov en Askarov/Turkije*”, § 73; EHRM van 26 april 2005, nr. 53566/99, “*Muslim/Turkije*”, § 68).

2.5.3. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Uit de COI Focus blijkt dat de repressie in sterke mate is uitgegroeid doch dat vooral personen met een specifiek profiel in de aandacht komen van de autoriteiten. Zoals reeds werd geoordeeld heeft verzoeker geen politiek profiel, noch kan uit de elementen van het administratief dossier en het verzoekschrift blijken dat hij in de negatieve aandacht stond van de Nicaraguaanse autoriteiten.

2.5.4. Wat de verwijzingen in het verzoekschrift naar citaten uit algemene rapporten en krantenartikelen betreft – “*GIEI, Nicaragua, report on the violent events that took place in Nicaragua between April 18th and May 30th, Executive Summary, 21.12.2018*”; “*Human Rights Watch, Crackdown in Nicaragua, Torture, Ill-Treatment and Prosecutions of protesters and opponents; juni 2019*”; “*UNHCR, Guidance note on the outflow of Nicaraguans, Augustus 2018*”; “*Office of the High Commissioner for Human Rights (OHCHR), Report on Human rights violations and abuse in the context of protests in Nicaragua, august 2018*”; “*Inter-American Commission on Human Rights, Report on gross human Rights violations within the framework of the social portests in Nicaragua, June 2018*” en de COI Focus “*Nicaragua*” van december 2018 – hebben deze bronnen betrekking op anti-regeringsprotesten, repressie van opposanten en mensenrechtenschendingen.

Het betreft informatie over de algemene veiligheidssituatie in Nicaragua met betrekking tot de protesten, die begonnen in april 2018. Deze rapporten liggen volledig in de lijn van de informatie weergegeven in de aangehaalde COI en de hierboven uiteengezette motivering. De door verzoeker aangebrachte bronnen tonen dan ook niet aan dat voornoemde informatie foutief is, onvoldoende of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, noch dat deze niet langer actueel zou zijn.

2.5.5. De Raad wijst er ten slotte nog op dat nergens in voornoemde rapporten uit het administratief dossier of door verzoekende partij neergelegd, wordt geadviseerd om aan elke Nicaraguaan een vorm van internationale bescherming te bieden en benadrukt dat verzoekende partij *in concreto* dient aan te tonen dat zij in haar land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, alwaar hij in gebreke blijft.

2.5.6. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt dat er in Nicaragua geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Uit voorgaande bevindingen kan niet afgeleid worden dat de actuele situatie in Nicaragua beantwoordt aan artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.5.7. De Raad meent dat indien in Nicaragua geen gewapend conflict kan worden vastgesteld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, de hoge graad van geweld tot grote voorzichtigheid noopt. Uit voormelde COI Focus “*Nicaragua*” van december 2018 blijkt duidelijk dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt.

2.6. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in de procedure met volle rechtsmacht beperkt tot het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, wat *in casu* ook is gebeurd.

2.7. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.7.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.7.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK